

Arrest

nr. 214 849 van 8 januari 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Thaise nationaliteit te zijn, op 28 september 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 28 augustus 2018 houdende de weigering van een visum gezinshereniging.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 3 oktober 2018 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. LOOS, die *loco* advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 13 maart 2018 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot het bekomen van een visum lang verblijf (type D), met het oog op gezinshereniging met de heer C. A., van Belgische nationaliteit.

1.2 Op 28 augustus 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing houdende de weigering van een visum gezinshereniging. Dit is de bestreden beslissing, die op onbekende datum aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht en die luidt als volgt:

“(…) Commentaar:

Op datum van 13/03/2018 werd er op basis van artikel 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011, van kracht geworden op 22/09/2011, een visumaanvraag ingediend door Mevrouw L(...) S(...), geboren op (...), van Thaise nationaliteit, om haar echtgenoot in België, Mijnheer A(...) C(...), geboren op (...), van Belgische nationaliteit, te vervoegen;

Overwegende dat art. 40ter van hogervermelde wet bepaalt dat de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, die ten minste gelijk moeten zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens art. 15 van voormelde wet.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Overwegende dat Mijnheer A(...) C(...) ter staving van zijn bestaansmiddelen een portefeuilleslag van de Bank D(...) P(...) voorlegde met betrekking tot een evolutie zichtrekening van 01/10/2017 tot 31/12/2017.

Dit document kan niet in aanmerking worden genomen om de stabiliteit, de regelmatigheid en de toereikendheid van de actuele inkomsten van Mijnheer A(...) C(...) te beoordelen en wel om de volgende redenen.

Vooreerst heeft dit document betrekking op banktransacties van het jaar 2017 welke niet als recent kunnen worden beschouwd. Voorts is het onmogelijk om op basis van een evolutie op de zichtrekening gedurende enkel 3 maanden de regelmatigheid, de stabiliteit en de toereikendheid van de actuele inkomsten van Mijnheer A(...) C(...) te beoordelen waardoor de stabiliteit niet is bewezen. Tenslotte genereren beleggingen geen regelmatige en stabiele inkomsten omdat beleggingen op eender welk ogenblik kunnen worden stopgezet en/of vervroegd kunnen worden uitbetaald. Op de eindvervaldag is dan ook het volledige bedrag van het belegde kapitaal en de opgebrachte interesten uitbetaald waardoor de jaarlijkse/maandelijkse uitkeringen uitdoven bij het bereiken van de eindvervaldag. Stortingen op termijnrekeningen kunnen ook steeds worden stopgezet. Inkomsten uit roerend kapitaal dient aangegeven te worden in de personenbelasting waarop belastingen zullen worden geheven. Dus louter op basis van inkomsten uit roerend kapitaal kan niet worden nagegaan wat de werkelijke netto-inkomsten zijn (na aftrek van de roerende voorheffing en betaling van de belastingen).

Dit document stelt bijgevolg de Dienst Vreemdelingenzaken niet in staat te beoordelen of de inkomsten van Mijnheer A(...) C(...) toereikend, stabiel en regelmatig zijn.

Overwegende dat Mijnheer A(...) C(...) ter staving van zijn bestaansmiddelen een K(...) -Rekeningsaldi voorlegde.

Dit document kan niet in aanmerking worden genomen om de stabiliteit, de regelmatigheid en de toereikendheid van de inkomsten van Mijnheer A(...) C(...) te beoordelen en wel om de volgende redenen.

Vooreerst dient te worden vermeld dat dit document slechts een aanwijzing is; dit is geen bewijs van regelmatige, stabiele en toereikende inkomsten;

Bovendien is het echter niet duidelijk of de bedragen vermeld op die rekeninguittreksels netto-inkomsten zijn, dat wil zeggen inkomsten waarover Mijnheer A(...) C(...) feitelijk beschikt na betaling van de belastingen. Dit document stelt bijgevolg niet in staat te beoordelen of de inkomsten van Mijnheer A(...) C(...) toereikend, stabiel en regelmatig zijn.

Overwegende dat al de overgelegde documenten de Dienst Vreemdelingenzaken niet in staat stellen een uitspraak te doen over de stabiliteit, de regelmatigheid en de toereikendheid van de inkomsten van Mijnheer A(...) C(...), zoals het overleggen van zijn laatste aanslagbiljet(ten) dit wel mogelijk zou hebben gemaakt;

Overwegende dat, bij gebrek aan alle noodzakelijke officiële stukken die de thans voorliggende bewijzen kunnen staven of onderbouwen, deze documenten niet in overweging kunnen worden genomen als afdoende bewijs van de huidige bestaansmiddelen;

Mijnheer A(...) C(...) toont bijgevolg niet op afdoende wijze aan dat hij momenteel over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt;

Overwegende dat de voorwaarden inzake de gezinshereniging niet vervuld zijn;

Betrokkene kan zich bijgevolg niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011, van kracht geworden op 22/09/2011;

Het visum gezinshereniging wordt geweigerd. (...)

Motivatie

Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De Belgische onderdaan heeft niet aangetoond dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 40ter, alinea 2.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw visumaanvraag geweigerd.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht.

Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be). (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de motiveringsplicht als algemeen principe van behoorlijk bestuur en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Zij zet in haar verzoekschrift het volgende uiteen:

"De bestreden beslissing stelt dat de voorwaarden inzake gezinshereniging niet zijn vervuld gezien de heer A(...) niet op afdoende wijze heeft aangetoond dat hij momenteel over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

De motivering luidt als volgt: (...)

Eerste onderdeel

De bestreden beslissing stelt dat de heer A(...) twee documenten voorlegde ter staving van zijn bestaansmiddelen, namelijk een portefeuilleslag van de bank D(...) P(...) met betrekking tot de evolutie van zijn zichtrekening van oktober, november en december 2017 en een uittreksel van zijn K(...) -rekening.

Verwerende partij stelt dat deze documenten niet kunnen worden aanvaard als bewijs van toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen.

Echter, verwerende partij houdt geen rekening met de bijkomende documenten die verzoekster en de heer A(...) hebben voorgelegd om het bestaan van toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen aan te tonen.

Op 30 mei 2018 zond de heer A(...) volgende bijkomende documenten aan verwerende partij: een historisch overzicht van zijn geïnvesteerd inkomen over de laatste 4 jaar (t.e.m. april 2018), bewijs dat het ziekenfonds hem in de hoogste inkomenscategorie plaatste en dat hij bijgevolg de hoogste bijdrage betaalt en bewijs dat hij eigenaar en onbezoldigd zaakvoerder van de GCV (gewone commanditaire vennootschap) C. A(...) & Co.

Verwerende partij was hier ongetwijfeld van op de hoogte of moest kennis hebben van de documenten. Zij heeft immers op 30 mei 2018 geantwoord dat de e-mail van de heer A(...) goed werd ontvangen en op 4 juni 2018 dat de e-mail werd overgemaakt aan de bevoegde dienst. (stuk 3)

Deze documenten zijn revelant om de bestaansmiddelen van de heer A(...) aan te tonen. Immers, in de bestreden beslissing wordt o.a. gesteld dat het portefeuilleverslag van de beleggingen van de heer A(...) slechts betrekking heeft op 3 maanden en dat daarom de stabiliteit niet is bewezen. Als aanvullend document werd echter een overzicht voorgelegd van de laatste 4 jaar. Bovendien heeft dit aanvullend document ook betrekking op de eerste maanden van 2018, terwijl de bestreden beslissing stelt dat enkel banktransacties van 2017 niet actueel zijn.

De aanvullende documenten kunnen dus zowel de stabiliteit als de actualiteit van de bestaansmiddelen aantonen en moeten in rekening worden gebracht. Minstens zou verwerende partij moeten motiveren waarom ook de aanvullende documenten geen afdoende bewijs vormen, zo zij in deze zin zou oordelen.

Gezien verwerende partij geen rekening hield met het geheel van voorgelegde documenten, heeft zij het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden. Dit beginsel van behoorlijk bestuur verplicht verwerende partij haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en zich voldoende te informeren om de beslissing met kennis van zaken te kunnen nemen. Aan de beslissing moet een nauwgezette belangenafweging ten grondslag liggen. (MAST, A., DUJARDIN J, Overzicht van het Belgisch Administratief Recht, 1994, Brussel, p. 53.)

Door geen rekening te houden met alle voorgelegde documenten, heeft verwerende partij de beslissing niet zorgvuldig voorbereid en heeft zij geen beslissing kunnen nemen met alle nuttige kennis ter zake.

Daarom moet de bestreden beslissing vernietigd worden.

Tweede onderdeel

De bestreden beslissing stelt onterecht dat uit de voorgelegde documenten niet kan worden afgeleid dat de heer A(...) over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

De heer A(...) heeft in zijn e-mails aan de ambassade de volgende toelichting gegeven bij zijn bestaansmiddelen:

“Ik voorzie in mijn levensonderhoud d.m.v. roerende inkomsten uit vermogen, die ik met een bankuittreksel van kwartaal 4 2017 heb aangetoond. Ik heb ook het levenslang vruchtgebruik van mijn woning.”

“In mijn huidige status als rentenier in België sinds april 2017, zijn interesten & dividenden de enigste basis van mijn inkomen. Deze inkomsten zullen ook in mijn beslatingaangifte 2017 als zodanig opgenomen worden.

Ik kan mijn inkomsten en vermogen aantonen met de nodige bankattesten.

Als loonfiches van een werknemer en uitkeringen van een gepensioneerde of werkloze Belg als bewijs van inkomen aanvaard worden, zou het onredelijk en discriminerend zijn ten opzichte van een Belgische rentenier om zijn inkomsten uit interesten & dividenden niet te aanvaarden als voldoende bewijs.” (stuk 2)

Uit het voorlegde portfeuilleverslag van de bank D(...) P(...) blijkt dat de heer A(...) over een vermogen beschikt van 5.675.940 EUR. De inkomsten uit dividenden en interesten worden geschat op 111.000 EUR per jaar. (stuk 4) Zijn vermogen zal dus enkel nog groeien in de komende jaren.

Uit het K(...) bankuittreksel blijkt dat er een bedrag van 203 929,51 EUR op zijn zichtrekening staat, (stuk 5)

Gezien de grootte van de bedragen, is het kennelijk onredelijk en foutief van verwerende partij om te stellen dat de toereikendheid, stabiliteit en regelmaat van de bestaansmiddelen van de heer A(...) niet zijn aangetoond.

Zelfs indien de beleggingen vandaag zouden worden uitbetaald en zelfs al zouden de vermeldde bedragen bruto-inkomsten betreffen, dan nog is het zeker dat de heer A(...) over een maandelijks inkomen beschikt dat hoger ligt dan de wettelijk vereiste 120% van het leefloon.

De heer A(...) is momenteel 64 jaar. De gemiddelde levensverwachting bij mannen is 79 jaar. We kunnen er dus vanuit gaan dat heer A(...) nog zo'n 15 jaar, dat zijn 180 maanden, een maandelijks inkomen zal nodig hebben. 120% van het leefloon bedraagt momenteel 1505,78 EUR. Om 180 maanden over dit bedrag te kunnen beschikken, heeft hij 271.035 EUR nodig.

Gezien zijn huidig vermogen ongeveer 21 keer zo groot is, kan niet worden getwijfeld dat de heer A(...) voor de rest van zijn leven over een regelmatig, stabiel en toereikend inkomen zal beschikken. Dit zal ook zo zijn na betaling van belastingen of bij eventuele vervroegde uitbetaling van zijn dividenden.

Het is kennelijk onredelijk van verwerende partij om de voorgelegde documenten niet te aanvaarden, waaruit bovendien wel degelijk blijkt dat het om een stabiel inkomen gaat aangezien het vermogen de voorbije jaren alleen maar is gegroeid.

Net omdat het bedrag op de bankrekeningen van de heer A(...) dermate hoog is, kan men dit gelijkschakelen met een situatie waarin iemand maandelijks een regelmatig inkomen verkrijgt. Verzoeksters echtgenoot heeft voldoende spaargeld om de komende decennia op comfortabele wijze in hun levensonderhoud te voorzien.

Eerder stelde Uw Raad reeds dat een hoog bedrag op de zichtrekening kan worden aanvaard als bewijs van voldoende bestaansmiddelen. (RvV 18 oktober 2017, nr. 206 737.) In deze zaak beschikte de verzoekster over een vermogen van 1.107.125,47 EUR. Uw Raad oordeelde dat de redenering van verwerende partij dat zij met dit vermogen niet zou kunnen voorkomen dat zij ten laste zou vallen van het sociale bijstandstelsel, kennelijk onredelijk was. In casu betreft het welliswaar geen aanvraag tot verblijf als Unieburger, maar een aanvraag gezinshereniging met een Belg. De redenering dat een hoog vermogen als bewijs van voldoende inkomsten kan worden aanvaard, kan echter wel naar analogie worden toegepast. Zeker gezien de doelstelling van de wetgever dezelfde is, nl. voorkomen dat verzoekster ten laste zal vallen van de openbare overheden, en gezien het vermogen in casu zo'n 5 keer hoger ligt.

Verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat geen officiële documenten worden voorgelegd, zoals een aanslagbiljet uit de personenbelasting. Echter de heer A(...) heeft hierover van bij aanvang van de procedure uitgelegd:

"Ik kan geen aanslagbiljet voorleggen, gezien ik pas sinds 15/04/2017 terug in België ingeschreven ben na vele jaren verblijf in het buitenland. Mijn eerste aanslagbiljet zal 2017 betreffen en is derhalve nog niet beschikbaar." (stuk 2)

Gezien de omvang van zijn vermogen, mag een aanslagbiljet geen conditione sine qua non vormen om de toereikendheid, stabiliteit en regelmatigeheid van de bestaansmiddelen aan te tonen. Het is een voorwaarde die de heer A(...) momenteel - buiten zijn wil om - niet kan vervullen.

Overigens stelt verwerende partij in de beslissing zelf dat het voorgelegde aandelenportfeuilleverslag betrekking heeft op 2017 en daarom niet actueel zou zijn. In dit opzicht valt nog minder te begrijpen waarom verwerende partij een aanslagbiljet van het voorbije inkomstenjaar verwacht.

Om al deze redenen heeft verzoekster wel degelijk aangetoond dat haar echtgenoot over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Het is kennelijk onredelijk van verwerende partij om hierover anders te oordelen.

Overwegende dat de principes van behoorlijk bestuur iedere normaal zorgvuldige administratie oplegt haar appreciatiebevoegdheid uit te oefenen als een normaal voorzichtig en redelijk bestuur, rekening houdend met het wettelijkheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel dat het bestuur verbiedt te handelen tegen alle redelijkheid in.

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken, hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. Dit impliceert dat de thans bestreden beslissing steun moet vinden in de juridische en feitelijke elementen uit het dossier. De materiële motiveringsplicht waaraan moet worden voldaan bij het nemen van de bestreden beslissing impliceert dat dit besluit gedragen moet zijn door motieven die zowel feitelijk juist als juridisch correct zijn. De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier. De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit:

Dat de bestreden beslissing dan ook alle bovenvermelde wettelijke bepalingen en beginselen van behoorlijk bestuur schendt. De motivering van de bestreden beslissing kan dan ook geenszins afdoend genoemd worden, en houdt een schending in van de motiveringsplicht waaraan de verwerende partij als administratief bestuur aan onderworpen is. De opgegeven motieven kunnen de bestreden beslissing niet schragen.

Voorts ging verwerende partij ook op onzorgvuldige wijze te werk door op voorbarige wijze te besluiten dat er onvoldoende bewijzen voorliggen van het feit dat verzoeksters echtgenoot over voldoende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Hierdoor werd ook de zorgvuldigheidsplicht geschonden en artikel 40 ter van de Vreemdelingenwet.

Het verzoek tot nietigverklaring dient dan ook ontvankelijk en gegrond verklaard te worden."

2.2 In haar nota met opmerkingen antwoordt de verwerende partij hierop het volgende:

"In antwoord op de in het middel ontwikkelde concrete kritiek die de inhoud van de motivering en aldus de materiële motiveringsplicht betreft, laat verweerder gelden dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie geheel terecht heeft geoordeeld tot weigering van de visumaanvraag type D aan verzoekende partij.

Ter ondersteuning houdt verzoekende partij in een eerste onderdeel voor als zou geen rekening zijn gehouden met de volgende bijkomende documenten die op 30.05.2018 aan de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging zouden zijn overgemaakt:

- Een historisch overzicht van het geïnvesteerd inkomen over de laatste vier jaar (t.e.m. april 2018),*
- Bewijs van het ziekenfonds dat hem in de hoogste inkomenscategorie plaatste en dat hij bijgevolg de hoogste bijdrage betaalt,*
- Bewijs dat hij eigenaar en onbezoldigd zaakvoerder is van de GCV C. A(...) & Co.*

Het is niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging om in eerste instantie rekening te houden met de documenten waarop bedragen werden vermeld (een portefeuilleverslag van de bank D(...) P(...) en K(...)-Rekeningsaldi).

Voor het overige heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging terecht vastgesteld dat 'al de overgelegde documenten de Dienst Vreemdelingenzaken niet in staat stellen een uitspraak te doen over de stabiliteit, de regelmatigheid en de toereikendheid van de inkomsten van mijnheer A(...) C(...), zoals het overleggen van zijn laatste aanslagbiljet(ten) dit wel mogelijk zou hebben gemaakt;'. (onderlijning toegevoegd)

In een tweede onderdeel meent verzoekende partij dat gelet op de grootte van de bedragen het kennelijk onredelijk en foutief zou zijn om te stellen dat de toereikendheid, stabiliteit en regelmaat van de bestaansmiddelen niet zou zijn aangetoond.

Verzoekende partij heeft op 13.03.2018 een aanvraag voor een visum lang verblijf (type D) ingediend, met het oog op gezinshereniging met haar echtgenoot van Belgische nationaliteit, in toepassing van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: (...)

Krachtens artikel 40ter iuncto artikel 40bis, §2 van de Vreemdelingenwet dienen de te vervoege Belgische onderdanen aan te tonen dat zij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikken, om de echtgenoot of partner effectief ten laste te nemen.

De gemachtigde van de Staatssecretaris besliste terecht dat verzoekende partij geen bewijs heeft geleverd van stabiele en regelmatige inkomsten van haar echtgenoot, die volstaan om een effectieve tenlasteneming van verzoekster te verzekeren. In voorkomend geval diende de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie inderdaad rekening te houden met de aard en de regelmatigheid van de voorgelegde bestaansmiddelen.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie na zorgvuldig onderzoek tot de vaststelling is gekomen dat de aangebrachte inkomsten niet voldoende stabiel, regelmatig en toereikend waren om een effectieve tenlasteneming van verzoekende partij te verzekeren.

Geheel terecht heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in de bestreden beslissing gemotiveerd dat het voorgelegde bewijs van bestaansmiddelen om volgende redenen niet kon worden aangenomen: (...)

Het louter hebben van gelden, waarbij zelfs niet duidelijk is of dit netto-gelden zijn, kan geenszins volstaan teneinde aan te tonen dat men over voldoende stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen zou beschikken.

Nopens het portefeuilleslag van de Bank D(...) P(...), is het niet kennelijk onredelijk dat als volgt werd geoordeeld:

- De transacties hebben betrekking op het jaar 2017 en aldus niet recent,
- Uit de evolutie op de rekening van 3 maanden kan ook de stabiliteit niet worden afgeleid,
- Beleggingen kunnen an sich ook niet als stabiel en regelmatig worden beschouwd omdat zij op eender welk ogenblik kunnen worden stopgezet en/of vervroeg worden uitbetaald,
- De jaarlijkse/maandelijkse uitkeringen doven ook uit op de eindvervaldag,
- Stortingen op termijnrekeningen kunnen steeds worden stopgezet,
- Ook dienen inkomsten uit roerende goederen aangegeven te worden in de personenbelasting en het is aldus niet mogelijk om na te gaan wat de werkelijke netto-inkomsten zijn.

Ook omtrent de rekeningsaldi heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging terecht gemotiveerd dat deze niet in aanmerking kunnen worden genomen:

- Dit document met de rekeningsaldi is slechts een aanwijzing,
- Het is ook niet duidelijk welke bedragen netto-inkomsten zijn.

Verzoekende partij toont op geen enkel wijze aan dat deze gelden roerende inkomsten genereren die toelaten te besluiten dat er sprake is van stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

Het overleggen van de laatste aanslagbiljet(ten) zou dan bijvoorbeeld kunnen aantonen wat de netto-inkomsten zijn. Verzoekende partij kan niet dienstig betwisten dat er noodzakelijke officiële stukken niet werden voorgelegd.

Verzoekende partij kan niet dienstig anders voorhouden. Er was geen enkel ander stuk die van die aard was stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen te kunnen aantonen.

De verweerder merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat het visum gezinshereniging diende te worden geweigerd.

De gemachtigde van de Staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

De in casu bestreden beslissing werd rechtmatig genomen, zonder miskennis van de zorgvuldigheidsverplichting waarvan verzoekende partij de schending aanvoert.

Het eerste middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen.”

2.3 De Raad wijst erop dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 – net als artikel 62 van de vreemdelingenwet – de administratieve overheid verplichten in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dit op “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat hij met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 9 september 2015, nr. 232.140).

Door het inroepen van een schending van de motiveringsplicht als algemeen principe van behoorlijk bestuur, voert de verzoekende partij tevens de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Deze houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 5 december 2011, nr. 216.669; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388). De materiële motivering vereist met andere woorden dat voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven met een voldoende feitelijke grondslag moeten bestaan.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Met betrekking tot de ingeroepen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wijst de Raad erop dat dit beginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De voorgehouden schending van de formele en materiële motiveringsplicht, en van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van de bepaling waarop de bestreden beslissing steunt, met name artikel 40ter van de vreemdelingenwet, waarvan de verzoekende partij eveneens de schending aanvoert.

Voormeld artikel 40ter luidt als volgt:

“§ 1. De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, van een Belg die zijn recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, zijn onderworpen aan dezelfde bepalingen als de familieleden van een burger van de Unie.

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

(...)

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt. (...)

Het aangehaalde en *in casu* relevante artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;”

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 13 maart 2018 een aanvraag tot het bekomen van een visum lang verblijf (type D) indiende, met het oog op gezinshereniging met de heer C. A., van Belgische nationaliteit. Deze aanvraag werd op 28 augustus 2018 geweigerd, omdat de Belgische onderdaan niet heeft aangetoond dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. De gemachtigde oordeelt enerzijds dat het voorgelegde portfeuilleverslag van de bank D. P. met betrekking tot een evolutie zichtrekening van 1 oktober 2017 tot 31 december 2017 niet in aanmerking kan worden genomen om de stabiliteit, de regelmatigheid en de toereikendheid van de actuele inkomsten van de heer A. te beoordelen. Hierbij stelt de gemachtigde dat het document betrekking heeft op banktransacties van het jaar 2017, die niet als recent kunnen worden beschouwd, dat het onmogelijk is om op basis van een evolutie op de zichtrekening gedurende slechts drie maanden de regelmatigheid, de stabiliteit en de toereikendheid van de actuele inkomsten te beoordelen, waardoor de stabiliteit niet is bewezen, en dat beleggingen geen regelmatige en stabiele inkomsten genereren, omdat deze op eender welk ogenblik kunnen worden stopgezet en/of vervroegd kunnen worden uitbetaald. De gemachtigde geeft hierbij nog aan dat op de eindvervaldag dan ook het volledige bedrag van het belegde kapitaal en de opgebrachte interesten is uitbetaald, waardoor de jaarlijkse/maandelijkse uitkeringen uitdoven bij het bereiken van de eindvervaldag, en dat ook stortingen op termijnrekeningen steeds kunnen worden stopgezet. Ten slotte stelt de gemachtigde dat inkomsten uit roerend kapitaal moeten worden aangegeven in de personenbelasting, waarop belastingen zullen worden geheven, en dat dus louter op basis van inkomsten uit roerend kapitaal niet kan worden nagegaan wat de werkelijke netto-inkomsten zijn (na aftrek van de roerende voorheffing en betaling van de belastingen). De gemachtigde besluit dat dit document de Dienst Vreemdelingenzaken bijgevolg niet in staat stelt te beoordelen of de inkomsten van de heer A. toereikend, stabiel en regelmatig zijn. De gemachtigde oordeelt anderzijds dat het voorgelegde document betreffende K.-Rekeningsaldi niet in aanmerking kan worden genomen om de stabiliteit, de regelmatigheid en de toereikendheid van de inkomsten van de heer A. te beoordelen, omdat dit document slechts een aanwijzing is en geen bewijs van regelmatige, stabiele en toereikende inkomsten, en omdat bovendien niet duidelijk is of de bedragen vermeld op de rekeninguittreksels netto-inkomsten zijn, dat wil zeggen inkomsten waarover de heer A. feitelijk beschikt na betaling van de belastingen. De gemachtigde besluit dat ook dit document bijgevolg niet in staat stelt te beoordelen of de inkomsten van de heer A. toereikend, stabiel en regelmatig zijn. Vervolgens concludeert de gemachtigde globaal dat al de overgelegde documenten de Dienst Vreemdelingenzaken niet in staat stellen een uitspraak te doen over de stabiliteit, de regelmatigheid en de toereikendheid van de inkomsten van de heer A., zoals het overleggen van zijn laatste aanslagbiljet(ten) dit wel mogelijk zou hebben gemaakt, en dat, bij gebrek aan alle noodzakelijke officiële stukken die de thans voorliggende bewijzen kunnen staven of onderbouwen, deze documenten niet in overweging kunnen worden genomen als afdoende bewijs van de huidige bestaansmiddelen. De gemachtigde oordeelt dat de heer A. bijgevolg niet op afdoende wijze aantoonde dat hij momenteel over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, dat de voorwaarden inzake de gezinshereniging niet vervuld zijn en dat de verzoekende partij zich bijgevolg niet op de richtlijnen van artikel 40ter van de vreemdelingenwet kan beroepen, waarna hij de toekenning van het visum gezinshereniging weigert.

In een eerste onderdeel van haar enig middel voert de verzoekende partij een schending van de zorgvuldigheidsplicht aan. Zij wijst erop dat de heer A. op 30 mei 2018 bijkomende documenten heeft overgemaakt om het bestaan van toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen aan te tonen, met name een historisch overzicht van zijn geïnvesteerd inkomen over de laatste vier jaar (tot en met april 2018), bewijs dat het ziekenfonds hem in de hoogste inkomenscategorie plaatste en dat hij bijgevolg de hoogste bijdrage betaalt en bewijs dat hij eigenaar en onbezoldigd zaakvoerder van de GCV C. A. & Co. is. De verzoekende partij geeft aan dat de gemachtigde hiervan ongetwijfeld op de hoogte was, of kennis moest hebben van de documenten, dat op 30 mei 2018 immers geantwoord werd dat de e-mail van de heer A. goed werd ontvangen en op 4 juni 2018 dat deze werd overgemaakt aan de bevoegde dienst. De verzoekende partij wijst er verder op dat deze documenten relevant zijn om de bestaansmiddelen van de heer A. aan te tonen, want dat in de bestreden beslissing onder andere wordt gesteld dat het portefeuilleverslag van de beleggingen van de heer A. slechts betrekking heeft op drie maanden en dat daarom de stabiliteit niet is bewezen, maar dat als aanvullend document een overzicht van de laatste vier jaar werd voorgelegd. Zij geeft bovendien aan dat dit document ook betrekking heeft op de eerste maanden van 2018, terwijl de bestreden beslissing stelt dat enkel banktransacties van 2017 niet actueel zijn. De verzoekende partij besluit dat de aanvullende documenten dus zowel de stabiliteit als de actualiteit van de bestaansmiddelen aantonen en in rekening moeten worden gebracht, minstens dat de gemachtigde zou moeten motiveren waarom ook de aanvullende documenten geen afdoende bewijs vormen, zo hij in deze zin zou oordelen.

De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier inderdaad blijkt dat de verzoekende partij de drie door haar in haar verzoekschrift aangehaalde documenten op 30 mei 2018 per e-mail heeft overgemaakt aan de Infodesk van de Dienst Vreemdelingenzaken. Tevens blijkt dat deze e-mail op 4 juni 2018 door de voormelde Infodesk werd doorgestuurd aan de dienst "GH Visa". Uit het bij het verzoekschrift gevoegde stuk 3 blijkt de ontvangstbevestiging van 30 mei 2018. Vervolgens stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing van 28 augustus 2018 niet blijkt dat met deze bijkomend overgemaakte stukken rekening is gehouden. De gemachtigde motiveert immers enkel over portefeuilleverslag van de bank D. P. met betrekking tot een evolutie zichtrekening van 1 oktober 2017 tot 31 december 2017 en over K.-Rekeningsaldi.

In haar nota met opmerkingen betwist de verwerende partij niet dat de drie aangehaalde bijkomende documenten op 30 mei 2018 aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden overgemaakt. Ook betwist zij niet dat deze bijkomende documenten wel degelijk relevant zouden kunnen zijn om aan te tonen dat de heer A. momenteel over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Zij voert echter aan dat het niet kennelijk onredelijk is van de gemachtigde om in eerste instantie rekening te houden met documenten waarop bedragen werden vermeld (een portefeuilleverslag van de bank D. P. en K.-Rekeningsaldi) en voor het overige dat de gemachtigde terecht heeft vastgesteld dat "*al de overgelegde documenten*" de Dienst Vreemdelingenzaken niet in staat stellen een uitspraak te doen over de stabiliteit, de regelmatigheid en de toereikendheid van de inkomsten van de heer A., zoals het overleggen van zijn laatste aanslagbiljet(ten) dit wel mogelijk zou hebben gemaakt. De Raad stelt vast dat uit het betoog van de verwerende partij blijkt dat zij niet betwist dat de bestreden beslissing geen enkele concrete motivering met betrekking tot de drie bijkomend voorgelegde stukken bevat. Dat het niet kennelijk onredelijk zou zijn om in eerste instantie rekening te houden met documenten waarop bedragen werden vermeld, is een motivering die niet voorkomt in de bestreden beslissing en maakt bijgevolg een *a posteriori*-motivering uit. Hiermee kan de verwerende partij het gebrek aan zorgvuldigheid van de gemachtigde dan ook niet herstellen. Bovendien maakt de verwerende partij met dit betoog hoe dan ook niet duidelijk waarom de gemachtigde "*in tweede instantie*" niet met de andere voorgelegde documenten zou moeten rekening houden en hieromtrent zou moeten motiveren. In de mate dat de verwerende partij wenst voor te houden dat een motivering waarin verwezen wordt naar "*al de overgelegde documenten*" zou volstaan, benadrukt de Raad in de eerste plaats nogmaals dat nergens in de bestreden beslissing in enige mate naar de drie op 30 mei 2018 overgemaakte stukken wordt verwezen, terwijl de gemachtigde wel uitdrukkelijk verwijst naar twee andere documenten. De bestreden beslissing bevat dan ook geen enkele aanwijzing dat de gemachtigde met zijn verwijzing naar "*al de overgelegde documenten*" ook op de drie betrokken documenten zou doelen. Bovendien herhaalt de Raad dat de door de verzoekende partij aangehaalde artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 de gemachtigde verplichten zijn beslissing afdoende te motiveren. De verwerende partij kan niet voorhouden dat de verzoekende partij door middel van de algemene verwijzing naar "*al de overgelegde documenten*" zou kunnen achterhalen dat en op welke manier de gemachtigde met de betrokken stukken zou hebben rekening gehouden, laat staan dat zij op deze manier op afdoende en concrete wijze zou kunnen begrijpen dat en waarom de gemachtigde heeft geoordeeld dat ook de aanvullende documenten geen afdoende bewijs van de stabiliteit en de actualiteit van de bestaansmiddelen van de

heer A. zouden vormen. Met haar betoog kan de verwerende partij dan ook geen afbreuk doen aan de hoger gemaakte vaststellingen van de Raad.

De verzoekende partij maakt met haar betoog in het kader van het eerste onderdeel van haar enig middel een schending van de zorgvuldigheidsplicht aannemelijk. Minstens maakt zij aannemelijk dat met betrekking tot de drie bijkomend overgemaakte documenten een schending van de formele motiveringsplicht voorligt.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

Ook al leidt de bovenstaande vaststelling reeds tot de vernietiging van de bestreden beslissing, de Raad gaat bijkomend in op het betoog van de verzoekende partij in het kader van het tweede onderdeel van het enig middel.

In dit verband voert de verzoekende partij aan dat het kennelijk onredelijk is van de gemachtigde om de voorgelegde documenten niet te aanvaarden, waaruit bovendien wel degelijk blijkt dat het om een stabiel inkomen gaat, aangezien het vermogen de voorbije jaren alleen maar is gegroeid. Zij wijst erop dat de heer A. zijn bestaansmiddelen heeft toegelicht, waarbij hij erop gewezen heeft sinds april 2017 in België rentenier te zijn, waardoor interesten en dividenden de enig basis van zijn inkomen zijn, en dat hij tevens levenslang vruchtgebruik van zijn woning heeft. De verzoekende partij wijst er vervolgens op dat uit het voorgelegde portefeuillesverslag van de bank D. P. blijkt dat de heer A. over een vermogen van 5.675.940 euro beschikt, en dat de inkomsten uit dividenden en interesten op 111.000 euro per jaar worden geschat. Tevens wijst zij erop dat uit het K.-bankuittreksel blijkt dat er een bedrag van 203.929,51 euro op zijn zichtrekening staat. De verzoekende partij geeft aan dat het, gelet op de grootte van de bedragen, kennelijk onredelijk en foutief is van de gemachtigde om te stellen dat de toereikendheid, stabiliteit en regelmaat van de bestaansmiddelen van de heer A. niet zouden zijn aangetoond. Zij stelt dat, zelfs indien de beleggingen vandaag zouden worden uitbetaald en zelfs al zouden de vermelde bedragen bruto-inkomsten betreffen, het dan nog zeker is dat de heer A. over een maandelijks inkomen beschikt dat hoger ligt dan de wettelijk vereiste 120% van het leefloon. Vervolgens wijst de verzoekende partij erop dat de heer A. momenteel 64 jaar is, dat de gemiddelde levensverwachting bij mannen 79 jaar is en dat ervan uitgegaan kan worden dat de heer A. nog zo'n 15 jaar, zijnde 180 maanden, een maandelijks inkomen zal nodig hebben. Zij stelt dat 120% van het leefloon momenteel 1505,78 euro bedraagt en dat de heer A. om 180 maanden over dit bedrag te kunnen beschikken, 271.035 euro nodig heeft. De verzoekende partij wijst erop dat zijn huidig vermogen ongeveer 21 keer zo groot is, zodat niet kan worden betwijfeld dat de heer A. voor de rest van zijn leven over een regelmatig, stabiel en toereikend inkomen zal beschikken, en dat dit ook zo zal zijn na betaling van belastingen of bij eventuele vervroegde uitbetaling van zijn dividenden.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing niet wordt aangegeven over welk vermogen de echtgenoot van de verzoekende partij op basis van zijn aandelenportefeuille en de rekeningsaldi beschikt. De bedragen die de verzoekende partij in haar verzoekschrift aangeeft, blijken uit de stukken 4 en 5 die zij bij haar verzoekschrift voegt. Stuk 5 betreft een rekeningoverzicht van een K.-rekening van de heer A. en de verzoekende partij, waaruit blijkt dat deze op 23 augustus 2018 een saldo vertoont van 203.929,51 dollar (en dus geen euro, zoals de verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt). Het blijkt niet dat dit specifiek stuk voor het nemen van de bestreden beslissing aan de gemachtigde werd overgemaakt, maar uit de bestreden beslissing blijkt wel dat een ander stuk met betrekking tot K.-rekeningsaldi werd overgemaakt. Dit stuk bevindt zich niet in het administratief dossier, maar in het beslissingsformulier gezinshereniging van 28 augustus 2018 wordt verwezen naar "*P 1 rekeninguittreksels K(...)*". In het visumdossier dat de verwerende partij bij haar nota met opmerkingen heeft gevoegd, bevindt zich wel een document met rekeningsaldi van K., waarop ook de rekening voorkomt waarop stuk 5 van het verzoekschrift betrekking heeft, en waaruit een saldo van 313.661,48 dollar blijkt. Stuk 4 betreft een stuk dat blijkens de hoger besproken e-mail van de heer A. van 30 mei 2018 lijkt te zijn overgemaakt en waarnaar ook lijkt te worden verwezen in het beslissingsformulier gezinshereniging van 28 augustus 2018 ("*P 1 portefeuilles verslag*"), maar dat zich op zich ook niet in het administratief dossier bevindt. In het voormelde bij de nota met opmerkingen gevoegde visumdossier, bevindt zich wel het betrokken portefeuillesverslag, weliswaar onvolledig. In de mate dat de verwerende partij een onvolledig administratief dossier aan de Raad heeft overgemaakt en dat zou worden voorgehouden dat hij zich niet mag stoelen op het bij het verzoekschrift gevoegde stuk 4, kan de Raad slechts vaststellen dat hij wordt verhinderd zijn wettigheidstoetsing uit te voeren. De Raad wijst er echter op dat uit de motivering van de bestreden beslissing geenszins blijkt dat het door de gemachtigde uitdrukkelijk besproken portefeuillesverslag onvolledig zou zijn, zodat er geen aanwijzingen zijn dat de

gemachtigde niet over het gehele verslag beschikte zoals de verzoekende partij dit nogmaals bij haar verzoekschrift heeft gevoegd. Zoals hoger reeds vastgesteld, bevat het administratief dossier net aanwijzingen van het tegendeel. Ook blijkt uit de bestreden beslissing niet dat de gemachtigde geen kennis had van bedragen op de betrokken K.-rekening. Hij verwijst zelfs uitdrukkelijk naar “*de bedragen vermeld op die rekeninguittreksels*”. De verwerende partij betwist in haar nota met opmerkingen de door de verzoekende partij aangehaalde bedragen en uitgevoerde berekeningen ook niet.

Vervolgens kan de Raad slechts vaststellen dat, gelet op de hoegrootheid van de vermogen van de echtgenoot van de verzoekende partij – waarbij de Raad opmerkt dat uit het administratief dossier blijkt dat deze inderdaad meermaals heeft aangegeven rentenier te zijn –, het kennelijk onredelijk is van de gemachtigde om in de bestreden beslissing te oordelen dat de inkomsten van de heer A. niet stabiel en regelmatig zouden zijn, en dat de gemachtigde geen zicht zou hebben op de actualiteit van de inkomsten (dit laatste nog los van de vaststelling dat de gemachtigde heeft nagelaten met recentere gegevens rekening te houden, ook al lagen deze voor). De Raad ziet niet in op welke manier de gemachtigde in alle redelijkheid kan aannemen dat, zelfs al zouden de betrokken inkomsten slechts bruto-inkomsten zijn, zelfs al zou de heer A. zijn beleggingen vervroegd laten uitbetalen en zijn stortingen op termijnrekeningen stopzetten, en zelfs al zouden de rekeningssaldi slechts aanwijzingen en geen bewijs zijn, de heer A. met een vermogen van meer dan 5,5 miljoen euro en geschatte jaarlijkse inkomsten uit dividenden en interesten van 111.000 euro (het aanvullend voorgelegde verslag maakt zelfs melding van een portefeuille gewaardeerd op net geen 6 miljoen euro in mei 2018, en nettoresultaten inclusief inkomsten van 159.282,12 euro), en daarbovenop (onder meer) een zichtrekening met een saldo van 203.929,51 of zelfs 313.661,48 dollar, niet over een stabiel en regelmatig maandelijks inkomen zou beschikken dat hoger ligt dan 120% van het leefloon voor een samenwonend persoon met gezinslast (op het moment van het nemen van de bestreden beslissing 1476,32 euro, op het moment van het indienen van het verzoekschrift, zoals de verzoekende partij ook aangeeft, 1505,78 euro). Zoals de verzoekende partij in haar verzoekschrift correct heeft berekend, bedraagt het vermogen van de heer A. zoals het blijkt uit de voorgelegde stukken, meer dan 20 keer het bedrag dat overeenkomt met het in artikel 40ter, § 2, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bepaalde bedrag gedurende 180 maanden (zijnde 15 jaar).

In haar nota met opmerkingen beperkt de verwerende partij zich slechts tot het herhalen van de in de bestreden beslissing opgenomen motivering. Hiermee kan zij dan ook geen afbreuk doen aan de vaststelling van de Raad dat deze motivering kennelijk onredelijk is.

De verzoekende partij gaat tevens in op het onderdeel van de motivering waarin de gemachtigde stelt dat geen officiële documenten worden voorgelegd, zoals een aanslagbiljet uit de personenbelasting. Zij wijst erop dat de heer A. hierover van bij aanvang van de procedure heeft uitgelegd dat hij geen aanslagbiljet kan voorleggen, aangezien hij pas sinds 15 april 2017 terug in België is ingeschreven, na vele jaren verblijf in het buitenland, en dat zijn eerste aanslagbiljet 2017 zal betreffen en derhalve nog niet beschikbaar is. De verzoekende partij geeft aan dat, gelet op de omvang van het vermogen, een aanslagbiljet geen *conditio sine qua non* mag vormen om de toereikendheid, stabiliteit en regelmatigheid van de bestaansmiddelen aan te tonen, en dat het een voorwaarde is die de heer A. momenteel – buiten zijn wil om – niet kan vervullen. De verzoekende partij stelt ten slotte dat de gemachtigde in de bestreden beslissing zelf stelt dat het voorgelegde aandelenportefeuilleverslag betrekking heeft op 2017 en daarom niet actueel zou zijn, en dat in dit opzicht nog minder valt te begrijpen waarom de gemachtigde een aanslagbiljet van het voorbije inkomstenjaar verwacht.

De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat de heer A. meermaals heeft aangegeven dat hij geen aanslagbiljet kon voorleggen, omdat hij slechts in april 2017 opnieuw in België is ingeschreven, na lang verblijf in het buitenland. Uit de gegevens van het rijksregister, opgevraagd door de Dienst Vreemdelingenzaken op 12 april 2018, blijkt inderdaad dat de heer A. op 19 juni 2012 werd afgevoerd naar het buitenland, vervolgens in Singapore en Turkije was ingeschreven en sinds 15 april 2017 in Brasschaat is ingeschreven. Op dit hem nochtans bekende element is de gemachtigde in de beslissing echter niet ingegaan. De verwerende partij stelt in haar nota met opmerkingen met betrekking tot het aanslagbiljet weliswaar terecht dat de verzoekende partij niet betwist dit niet te hebben voorgelegd en dat dit bijvoorbeeld zou kunnen aantonen wat de netto-inkomsten zijn, maar zij gaat niet in op de terechte opmerking van de verzoekende partij dat moeilijk te begrijpen valt waarom de gemachtigde een aanslagbiljet van het voorbije inkomstenjaar (zijnde 2017) verwacht, wanneer hij zelf in de bestreden beslissing aangeeft dat het voorgelegde aandelenportefeuilleverslag betrekking heeft op 2017 en daarom niet actueel zou zijn. Ook in deze mate kan worden aangenomen dat de motivering van de gemachtigde kennelijk onredelijk is.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt aannemelijk gemaakt.

2.4 Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissing. De overige aangevoerde schendingen behoeven geen verder onderzoek.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 28 augustus 2018 houdende de weigering van een visum gezinshereniging wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend negentien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE